



Et moderne parti skal starte kampagner, involvere medlemmerne og aktivere offentligheden. Med valget af Klaus Frandsen til formand vinklede det Radikale landsmøde tilsyneladende farvel til café latté-stilen: 'Det radicoole var for snævert'.

De Radikales Landsmøde 2009: Det 'radicoole' kunne ikke bære

REPORTAGE af Lisbeth Vasiljev, freelancejournalist

LANDSFORMAND Søren Bald gik af med en åbningstale, der havde vid og latterfælder indlagt. Blandt andet en vedtagelse om at man bør vælge livet frem for døden – dog med ændringer. Og når det gælder partiets fremtid skal der også forandring til, lød budskabet fra de to kandidater, der ønskede at afløse Bald. De repræsenterede hver deres generation – og hver deres version af forandringen: den erfarne Klaus Frandsen og den yngre Mikkel Sarbo. Frandsen slog i sin kandidattale på sin erfaring fra sine seks år i Europaudvalget og ialt otte år som medlem af den radikale hovedbestyrelse. Og talte om samling i det radikale bagland: *“For nogle år siden florerede Richard Floridas kreative klasse og radicoole værdier. Den afledte debatten i de regioner af landet, der ikke naturligt horte til denne bølge,”* sagde Klaus Frandsen. Han så en del af radikales problemer i, at så mange i det radikale bagland i provinsen ikke kunne identificere sig med denne bølge. Derfor handlede det for ham om – via sin mangeårige erfaring – at samle det radikale bagland. Over for ham stod Sarbo, der har været bl.a. folketingskandidat og formand for Radikal Ungdoms hovedbestyrelse. Sarbo, der tabte med 160 stemmer mod Frandsens 194, slog især på en nødvendig organisatorisk forandring i hovedorganisationen og i udvalgsarbejdet og citerede en kritiker: for vurderingen: *“Det er, som om I [Radikale Venstre] har taget alt det værste fra Rudolph Steiner-skolen og gjort det til en partiorganisation.”*

Q&A. Margrethe Vestager: Den højre side af partiet er her endnu

Du siger: “Vi vil gerne have en ny regering, også med henblik på, at den vil samarbejde bredt i folketinget. Sådan at vi ikke får den blokpolitik, som den sort-blå blok, vi har i øjeblikket.” Men hvis I internt i partiet har haft svært ved at holde fast på den blå afdeling, bliver det vel sværere at række over mod den anden side?

Vælgerne må jo vise, om det kan lade sig gøre. Den nyvalgte landsformand sagde selv fra talerstolen, at han hører til i den højre side af Radikale Venstre. Og han er jo én af dem, der fuldstændigt støtter strategien i en meget nøgtern erkendelse af, hvad der er vilkårene i dansk politik – at hvis vi skal have en ny regering, så skal vi også pege på Socialdemokratiets formand

Har der ikke været anledning til at grave lidt dybere efter en forklaring på, hvorfor partiet kom ud i det sidste års store stormvejr?

Jeg ved ikke, om et parti sådan kan gå i analyse.

Men du kan som leder? Altså sige: Hvad er det, vi ikke har gjort godt nok?

Ja, det er selvfølgelig rigtigt. Men min store opgave er at placere partiet, så folk kan se, at stemmer de på os, så får de en ny regering. Og også sætte ord på, hvad er det for en skattepolitik, hvad er det for en grøn politik? Og de opgaver er vigtigere end at se tilbage.

Men det tager ikke afsæt i at sige “der kunne vi have gjort det bedre, eller i dé og dé forhandlinger...”

Nej, det gør det sådan set ikke, for nogle af de ting, vi ikke er lykkedes med – fx at lave et bredt skatteforlig – der er det jo ikke os, der har bestemt om det skulle blive til noget.

I har valgt ny landsformand (Klaus Frandsen), genvalgt næstformanden (Zenja Stampe); ved EP-valget var jeres spidskandidat et nyt ansigt (Sofie Carsten Nielsen). Der har været alle mulige ideer fra dem, om hvordan de vil arbejde videre med Det Radikale Venstre. Hvor ser du styrkerne i de folk, der er blevet valgt?

(Vi får det) som den nye landsformand her på landsmødet kaldte et *kulturelt generationsskifte*. At vi skal finde nogle former, som er demokratisk legitime i vores organisation, men som samtidig har en lethed og er rettet mod at kunne levere resultater, og give folk mulighed for at engagere sig,

Prøv engang at forklare det helt konkret: At gribe ud efter nogle mennesker, så de engagerer sig?

Folk skriver til mig og siger, “jeg vil gerne gøre ét eller andet; hvad kan jeg gøre?”. Og der må jeg sige, “hvis du interesserer dig for socialpolitik, så har vi møde om to måneder her på Nyborg Strand, prøv det”. Det er måske for lidt. Der skal være bedre mulighed for at kunne deltage i noget udviklingsarbejde, et netværk eller noget udvalgsarbejde. Den fleksibilitet har vi ikke idag. (...) Over de næste 2-4-6 år vil Radikale Venstre udvikle sig meget. Nu har vi fået ny landsformand. Ved folketingsvalget seneste i 2011 får vi et generationsskifte i folketingsgruppen. Og der er sat et meget dybdegående, organisatorisk arbejde i gang.”

Om de nye medier siger Vestager: “Jeg tror, at jeg én af de politikere, der er mest aktiv på Twitter. Det er et forsøg på at prøve et socialt medie af. Vi prøver med Plaxo, Facebook, LinkedIn. Kunsten er så at forbinde den måde at have en politisk meningsudveksling på med at udvikle egentlige politiske udspil.”

Q&A. Frandsen: Det radicoole kunne ikke bære

Prøv at uddybe det, du sagde på landsmødet om den radicoole bevægelse, som ikke talte til alle?

Det *radicoole* var for snævert til, at det kunne bære. De budskaber blev for snævre, og der var nogle, der ikke identificerede sig med dem. Men man skal gå ned under og se på, hvad var det, der var interessant ved den *radicoole* bevægelse – og det var *tolerance*. Så der var en værdi i det, som var fin nok. Det var derfor, jeg havde den blok med omkring danskhed, hvor vi ikke har fyldt nok. Og det skal vi gøre. Og det kan vi ikke gøre, hvis vi med udtrykket *radicoole* spiller på en bane, der er for snæver.

Om organisationen siger Frandsen: “Vi har en formel organisation, som er for ufleksibel. På politikudviklingen er det den form ikke velegnet til at skabe koordination mellem folk i folketingsgruppen og det, der foregår i baglandet. De ting skal vi arbejde med; vi skal bruge det til at skabe noget begejstring og der skal også noget forandringskultur ind i det. Der er det meget nyttigt, at vi får det meget store skift i folketingsgruppen ved næste valg.” [partiet har mange nyopstillede og yngre kandidater, red.]

Hvor skal der ske de største ændringer – i partistrukturen og administrationen, eller i forhold til at nå ud til medlemmerne?

Mit fokus det første år er den interne struktur omkring politikudviklingsarbejdet og det organisatoriske arbejde. Det næste er så at kunne bruge det, at vi har 7.600 medlemmer som *netværk*. Du har kontrasten til centralistiske partier, der har et meget rent, kommunikativt snit, dem har vi ikke fuldt kunnet matche. Den måde, vi skal matche dem på i et moderne samfund, er ved at bruge netværkseffekten.

De unge kandidater taler meget om at nå ud til medlemmerne, hvad er dine ideer på det område?

Min erfaring er, at det kan du ikke gøre alene ved den måde, du arbejder på – du skal også ind og organisationsændre. Den radikale model er kommunikation via hovedbestyrelsesmedlemmerne – men når journalister spørger, så ringer de til partiets 98 kommuneforeningsformand. De har haft en

lokal rolle, men de har ikke været udgangspunktet for kommunikationen omkring det politiske. Så når du ser rundspørger omkring det politiske har de ikke være velegnede til det. Dér havde vi være bedre stillede, hvis det havde været hovedbestyrelsesmedlemmerne, [der var blevet spurgt, red.]. Og vi kan jo ikke bede journaliststanden lave det om. Så derfor skal vi tilpasse organisationen til den model, der er idag,” forklarer Frandsen om den forestående centrering af kommunikationen til hovedbestyrelsen.

Du talte også om hovedbestyrelsens kommunikationen med folketingsgruppen. Hvor ser du problemerne dér?
Hovedbestyrelsen får ganske meget at vide. Der har været nogle konkrete situationer, hvor der har været utilfredshed om timingen...

Prøv at sige noget helt konkret om det?

Det skal du ikke spørge mig om, for jeg har ikke været i hovedbestyrelsen. Men ét af de eksempler, der har været, var omkring forebyggelseskommissionens arbejde, hvor man synes der var dårlig timing. Men der er ikke noget problem i forhold til hovedbestyrelsen. Det er mere at lave det ordentligt.

OM ORGANISATIONEN: “Vi skal lave et større team af frivillige på nationalt niveau. I øjeblikket er organisationen meget bygget omkring disse lokalforeninger, hvor vi vil have lavet et landsforbundsteam, så vi kan få ekstra kapacitet. Det kan vi gøre lynhurtigt – vi vil simpelthen bede om, at dem, der har lyst, kan være med. [En af teamets funktioner bliver at] få flere ind, der kan arbejde med det kommunikative.

Vil det være noget af det, Zenia Stampe skal stå for – det mere kommunikative i det?

Det tror jeg ikke. For hun har en masse vigtige roller i forhold til det organisationsudviklende. Med hendes mandat – hun har fået en meget kraftig bekræftelse nu [vandt over modkandidaten med 260-102, red.], så det er jo et signal om, at selvom hun har været lidt provokerende [i diverse offentlige debatter, fx omkring “Det Nye Kuld”, red.], så fortsætter hun med den organisationsudviklende del. Så det tror jeg også vil blive hendes opgave det næste år.

Q&A. Zenia Stampe: Ét parti, mange kampagner

Du talte på landsmødet om at vende udviklingen for partiet til noget godt. Hvad er det konkret, du vil gøre?
Det handler primært om organisation og om, hvordan får vi engageret medlemmer, men også vælgere. Det, som jeg er meget optaget af – og inspireret af med et forbillede i Obama – er, at jeg vil vække det folkelige engagement. Der skal vi til at tænke et parti anderledes, end vi har været vant til. Og det kan være folkeoplysende kampagner, for at vende en bestemt stemning.

Helt konkret, hvad kunne det være?

På det tidspunkt, hvor terrorpakken blev gennemført, strammede man overvågningen rigtig meget. Og vi syntes ikke rigtigt, at vi havde redskaberne i organisationen til at gøre noget aktivt ved det. Andet end at sige til vores folkevalgte, at de skulle stemme nej til pakken. Jeg var med til på det tidspunkt at stifte en tværpolitisk forening udenfor Det Radikale Venstre mod øget overvågning. Og jeg synes, at i fremtiden må man kunne lave sådanne projekter, også selvom man ikke er medlem af partiet, Vi havde fx et forslag om, at vi gerne ville have nedsat en terrorkommission. Og istedet for, at det bare er partipolitik, at det bare er et program, og at det bliver fremlagt i folketinget, så kunne man også lave et selvstændigt projekt eller kampagne, som har sin egen hjemmeside og styregruppe, og som kan være støttet af Det Radikale, men som er uafhængigt, og som også er åbent for folk, der ikke er medlemmer.

Dansk Folkeparti er jo et meget sagsorienteret parti.

Og nu skal I så også være det. På hvilken måde adskiller det sig fra den måde, DF gør det på?

Dansk Folkeparti er jo dygtige i deres kommunikation og retorik. Men det, som jeg er optaget af, er, om man også *organisatorisk* kan bygge noget op omkring enkelte sager. Så det ikke bare er en politiker, der går ud på en enkeltsag, men at man også bygger en organisation eller et projekt op, som man kan engagere sig i som vælger. Det kunne være en Facebook-kampagne, kampagner på gaden, det kunne være nogle, der koordinerer læserbreve, eller samler ind til måske at nedsætte en rigtig terrorkommission.

Hvad er formålet med at engagere folk i de kampagner?

Jeg tror, at langt de fleste tænker på en sag eller et spørgsmål. Ikke et helt værdigrundlag, fra skat til socialpolitik og klimapolitik. Men engagementet kommer ind ad én eller anden dør. Det handler om at åbne den dør, og så lade dem komme videre ind senere. Ddet punktwise engagement kan udvikle sig til noget, der er større. Og kan blive et partipolitisk medlemskab.

Er det, fordi det er svært at få folk til at købe hele pakken, der hedder Det Radikale Venstre?

Ja, men det er ikke kun Det Radikale Venstre. Det er jo også alle de andre partier, der har problemer med at få folk til at engagere sig. Men jeg håber da sådan set, at alle de andre også gør det, for jeg tror da, at alle drømmer om et samfund, hvor vi allesammen er superengagerede.,